

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:

egy 1 hasábos pént. sor 10 kr.
többesre hirdetésnél olcsóbb.
Nyitási sor 25 kr.
Bélyegző minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem térülnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Mit hoz az új év?

Mindenki ezen tündöklik egy-egy év letiltével. Jót-e vagy rosszat? S természetesen az, hogy legyen bár valaki még oly nagy pesszimista, a reménynek egy bizonyos nemével néz mindig a jövő elé. Hozott legyen az elmúlt év bűt, szerencsétlenséget, bánatot, keserűséget, az új felvirradtakor mindenki lelkiállapotában nem a fájó tudat, hanem az öröm érzelméi a túlnyomók. A legelkeseredettebb ember is újra fellélegzik ilyenkor, mert remél, hiszi, hogy amit nem adott meg a múlt, meg fogja hozni a jövő. S ez a remény erősít, acélaz.

Nos tehát ne is zavarjuk meg e napok örömeit azzal, hogy mit nem hoz meg a jövő, minő csalódásokat fog magában rejtteni, erről elég időnk lesz gondolkodni akkor, amikor azok majd bekövetkeznek.

Ha a nagy politikán kezdjük vagy azon, ami mindennek az alapfeltétele t. i. hogy nem fogja-e megzavarni békés munkálkodásunkat olyan esemény, mely a kardot kiszólitandja hüvelyéből, mely a száraz puskaporral való előhuzakodást teszi majd szükségessé, — itt is minden esztendőben a kétség egy bizonyos neme fogja el az embereket.

Ez a „nagy kaszárnya“ minden pillanatban készen áll, hogy ezrek hulljanak el egyszerre a csataterén, hogy szégyenére a civilizációnak s a humanizmusnak, ember embert öljön.

Sokan vannak azon erős meggyőződésben, hogy a „Fin de Siècle“ nem fog nyugodalmasan elhagyni, hogy valami zseniális hadvezér fog a XX-ik századba átvinni bennünket, mint ahogy a XVIII. század végső éveit is társadalom s államtalalkító harcok, forradalmak közt multak el.

Tudja Isten! A népek állandóan farkasszemet néznek egymásra, morognak . . . morognak! Talán kiéheztetik egymást így csendben, talán belefáradnak! S elmúlik ez az esztendő is, meg a többi annélkül, hogy elsülne egy Mannlicher vagy egy Uchatius is, s az egész fegyveres békének az lesz a hatása, hogy világszerte pénzügyi válságot fog előidézni.

Az állapotok ma már annyira tűrhetlenek különben, hogy a kérdés megoldandó, a plus és minus sarkoknak okvetlen találkozniok kell. A

kiegyenlítésnek két módja van: vagy operálni fognak az ágyuk s azután reformálják a viszonyokat, vagy ha ez tovább így tart, a bekövetkező pénzügyi válság fogja kényszeríteni az országokat a változtatásra.

Van ugyan egy harmadik mód is: az ellentéteknek egész békés uton való lassankénti megszüntetése. Aki ilyet mer jósolni, azt ma még kinevetik.

S különös, dacára e kedvezőtlen viszonyoknak, a tudomány, művészet, ipar, kereskedelem hallatlan lépéseket tesz előre s az egész világot bámulatba ejtő találmányok e századnak még dicsőteljes kimulást is engednek jósolhatni.

Tehát ismét csak a remény. A remény, hogy ez évben is békében lehetünk, mert elvégre is biztosat senki sem mondhat s még akkor is, ha majd halljuk a vezérlő államférfiak kijelentését, hogy „a béke hosszú időre biztosítva van“, ezt csak emberi számítás szerinti legnagyobb valószínűségnek kell tekintenünk.

Pedig mennyire szüségünk van a békére! Nemzetünk reformkorszak előtt áll. Mert az elmúlt évek, mely, ha nem is volt zajos eseményekkel, mélyreható reformokkal teli, az a kétségtelen érdeme megvan, hogy megtett egy nagy szolgálatot a magyar államiaságnak s a liberalizmusnak: a lehetőseget, a siker majd nem biztos kilátásával reformálni állami s társadalmi életünket, módifikálni a régi keretet, a régi intézményeket, a régi methodusokat.

Ezekkel a kilátásokkal s eszmékkel indul államunk a jövő év áldásosnak ígérkező útjára. Magyarországnak jogállamnak és nemzeti államnak kell lenni.

A „nemzeti állam“ megvalósítására kell szorgálniok, eltekintve az egyéni és társadalmi működéstől, — amire szintén feltétlen szükség van — a küszöbön álló közigazgatási reformnak.

Arra pedig, hogy országunk a szó szoros értelmében jogállam legyen: az igazságügyi reformok hivatnak.

Kereskedelmi és ipari haladásunk az ország egzisztenciális kérdéseit képezik kapcsolatosan pénzügyi politikánkkal, mely a legkedvezőbb auspiciumok mellett kitűnő erők által igazgattatik.

Ily feladatok előtt el kell nemulni, tért kell

veszíteni minden felekezeti és nemzetiségi sűrődásnak.

Vajjon mit hoz e tekintetben az új esztendő? Dacára azon akadályoknak s nehézségeknek, amelyeket a kontemplált reformok nagysága — természetesen — s némelyek nem helyeselhető politikai érteke, talán éppen obstrukcióval vagy más enyhébb, de nem kevésbé elvetendő eszközzel — mesterségesen iparkodik előteremteni: a nemzet nagy többsége oly irányt követ, mely méltán enged egy tettekben s alkotásokban gazdag évre következtetni, az országának olyan kormányra van, melynek működése elé a legnagyobb bizalommal kell tekintenünk.

Az ország politikai élete az új évben olyan eseményekre van elkészítve, melyek méltán igénylik az egész nemzet őszinte közreműködését.

Es megynék?
A jelenlegi vezérletnek és igazgatásnak az a kétségbevonhatatlan — az elvi ellenségek által is elismert (a személyes ellenségek nem érdemes szót vesztegetni) — eredménye megvan, hogy az azelőtt oly hön óhajtott s csaknem kivihetetlennek látszó béke, biztos alapokon nyugszik.

Megynék, munkássága, polgárainak helyes érteke által elfoglalja azt a helyet, mely gazdaságánál és értelmiségénél fogva megilleti.

Hogy kinek az érdeme ez? Bizonyára sokaké. Hogy ebben kinek mily része van, vagy kit illet meg ezért a legnagyobb elismerés, azt minden komolyan gondolkozó fő a legjobban fogja maga eldönthetni.

Mit hoz az új év megynéknek?
Az eddigi fejlődés és munkásság által indokolt reményét annak, hogy: a békés s hazafias irányu működésből folyó haladás garanciái erősödni fognak.

Akik ennek akarják útját állani, azok megynék ellenségei.

Ezek ellen küzdeni — ha méltó ellenfelek — még pedig teljes erővel, képezendi a mi feladatunk egyik részét is.

Hát társadalmi életünk?
Az elmúlt év bizony nem egy szomorú tapasztalatra juttatott. Erdemes lenne a vidéki társadalmi élet pangása, ferde iránya felett egy szociológusnak tanulmányokat tenni. Máskorra hagyjuk ezek szigorú bírálatát, hanem azt minden

A „BÁCSKA“ tárcája.

Vérvör.

I.

Új megint az év s a naptár;
Fölcsérve az elébi,
Mely elmúlt, s mely elszakadt már . . .
Mik maradtak, csak emléki.

S a mi van a naptárból még,
Nem több, únt, elárgult lapnál . . .
Annyit sem ér már az ó év,
Mennyit még ez ócska naptár.

II.

Új esztendő, légy te üdvöz,
Hozz reánk jót, de csakis ezt . . .
Ily kívánságokkal üldöz
Mind, a kikhez beköszöntesz;

S a mikor ó lesz belőled,
Bár beváltra sok kívánsat . . .
Vigyen ördög! rád így förmed . . .
Mert már tőled mit se várhat.

Sió Ferenc.

Házaselet.*)

Emlegetik régtől fogva
Mint szerelem tüneményét,
Hogy Orpheus a pokolba
Szállt le Eurydikéért.

*) Mutatvány szellemes munkatársunk „Rigmusok“ című kötetéből.

Hát pedig ez nem tünemény;
Mindig így volt, így van máma:
Egy-egy lányért hány férfi mén
A házasság pokoljába.

Révész Ernő.

A NYOLCVANEGYEDIK.

— Egy vén lump elbeszélése. —

Az a szél, mely akkor fujt, nem afféle novellai szél volt, mely sir, üvölt, ordít, zokog vagy nyöszörög, és nagyobb hatás kedvéért néha a kriptajókat csapkodja. Igazi alföldi szél volt az. Akármiféle bolond lyukból fujt, de olyan erővel hordta a hideget az ország-uton, hogy ha a lélek jobban meg nem kapaszkodik bennem, hát aligha nem kifujja belőlem.

Megmondom őszintén, hogy rongyos ruhában voltam: ha elől fogtam össze, akkor a hátamon táncolt valami megörült jegesmedvének a szelleme, ha pedig hátul fogtam össze, akkor meg elől csikarta a mellemet.

Eszembe jutott, hogy szeles időben jó belebujni a hóba.

Még az apámtól hallottam ezt mesélni. Ők egyszer vadászat alkalmával stüljedtek bele valami hármán. És olyan jól érezték ott magukat, hogy még el is aludtak. Nem sokáig kellett keresgélmem, hogy egy mély hófuvatagot talájak.

Beleugrottam a közepébe és meglehetősen gyorsan szálltam alá benne, körülbelül két ember hosszúság.

Odabenn azután ugy találtam, hogy szél ugyan nem fuj, de sétálgatni sem igen lehet; valami nagy meleg sincsen, mert a hó a combomhoz ragad és édes-apámék kétségen kívül azért érezték olyan jól magukat hasonló helyzetükben, mert volt náluk egy tarisznya szalonna és pogácsa, és ezenkívül tele kulacs.

Harmadszor delett ekkor a nap az ég közepén anélkül, hogy engem enni látott volna.

Amint ott ültem a hólyukban, lassankint ugy éreztem, mintha valami puha ólomköpönyeg borulna reám.

Zsibbadni kezdett minden tagom.

Azt hittem el fogok aludni.

De nem aludtam el.

Ekkor ugy tetszett, mintha a hó világos vérszínűvé változott volna és valami ismeretlen helyről jövő csodálatos halk zenét hallanék.

Valami sajátságos, szivig ereszkedő ünnepélyes zene volt az. Nem is zene tulajdonképen, csak valami egyenletesen hullámzó zeneszerű hangoknak a haldoklása; mintha a föld lélekzett volna; mintha valami óriási tengeri csiga bugott volna a fölembe.

Ébredj! ébredj! — sugta az a láthatatlan szellem, amely az agyvelő közepén ül és kormányozza a testet; ébredj: ez a halál muzsikája!

Fölemelkedtem és föleltem.

Harangoztak.

Vesékgig reszkető hangok repültek a levegőben. Megismertem a harang szavát. Az én falum harangja volt az!

Nem akarok könyekre fakadni, mert utálok a sirást, de azt mondhatom, hogy sem Beethoven, sem Wagner, sem Liszt, sem Meyerbeer nem tudtak volna ugy beleharangozni a szivem közepébe, mint az öreg Szapora az én falum harangja al.

Tíz éve mult akkor, hogy nem voltam otthon. Mit is kerestem volna ott: az apám a galléromnál fogva dobott ki az ajtón.

Az igaz, hogy volt is oka reá: nyolcvan ökrének az arát vittem el, mikor megszöktem Fekete Fánival. Az szép eset volt, még tán most is emlegetik odahaza. Fekete Fáni haza jött egyszer látogatába az anyjához. Mint parasztleány ment el és mint uri kisasszony jött haza. Az utcán találkozott vele. Megszólított, hogy látogassam meg este, mikor már besötétedik. Másnap azzal állítottam az apám elé, hogy Fekete Fánit el akarom veüni feleségül. Az apám először tréfának vette a dolgot és nevetett, azután meg nagyon is komolyan nézte és káromkodott. Nem erőltettem tovább: magamhoz vettem a nyolcvan ökr arát és Fekete Fánit és hirt sem adtam magamról három hónapig. A harmadik hónap végén elfogyott a nyolcvanadik ökr ára is. Fekete Fáni pedig

Mai számunkhoz melléklet van csatolva.

Melléklet a „Bácska“ 1-ső számához.

Helyi és megyei hírek.

Az új év. Mozgalmas képe van ilyenkor városunknak; reggeltől kezdve gratulansokkal találkozunk az ember s mindenfelé azt hallani „Boldog új évet.“ A szokásos testületi tisztelgések természetesen az idén sem maradtak el. Sándor Béla főispánt a megyei és városi tisztikar, más hatóságok s tisztelőinek nagy száma is üdvözölték; Széchenyi József törvényszéki elnököt, Schmausz Endre alispánt s a többi hivatalfőnököt a hivatalszemélyzet hasonlóképen felkereste „boldog új évet“ kívánni.

Adomány. Dr. Haynald Lajos bibornok-érsek ur a bácsi plébánia-templom elromlott orgonájának átépítési költségéhez 1300 frt kegyadománnyal járult magánpénztárából. A 24 változatu orgonának Angster József jónévi pécsi orgonaépítő által eszközendő teljes átépítése összesen 3800 frtba kerül, mely összeg fedezéséhez a fenemlített 1300 frton kívül a templompénztár az egyházmegyei nagyobb pénztárból 20 évi kamatnélküli törlesztésre kölcsön nyert 2000 frttal, Bács községe pedig — bár jogilag az egész költséget ő tartoznék viselni — csakis 500 frttal és az orgona felállításakor szükséges kézi és igás napszámmal járul. Bács község képviselőtestülete december hó 14-én tartott rendkívüli közgyűléséből jegyzőkönyvileg mondott köszönetet Omeniciájának érseki városa iránt tanusított ez újabb jótéményeért.

Előmunkálati engedély. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter gróf Pejacevich Jánosnak, a nagy-kikinda-nagybecskerekéi h. é. vasút Ellemér állomásától a m. kir. államvasutak Szóna állomásáig, esetleg a m. kir. államvasutak Gombos állomásáig vezetendő h. é. vasutonalra megadott engedélynek érvényét meghosszabbította.

Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi — március hó 1-én kezdődő — magyar-német tanfolyamra 12 tanuló részére egyenkint 40 frtnyi ösztöndíj van rendszeresítve. Felhívom mindazokat, kik azt elnyerni óhajtják, hogy a nagyméltóságú vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett — keresztlevéllel, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt — bélyegtelen folyamodványukat január hó 31-ig hozzám nyújtsák be. Szegeden, 1890. december 20-án. Dr. Mann Jakab, igazgató-tanár.

Kisdodóvó. Rigycán Tuschter Matild privát kisdodóvódat nyitott. Örvedetes ez a községre nézve azért, mert a szülők látván a sikert: egy nyilvános óvoda létesítéséhez hozzájárulhatók teszik a polgárok részénél. — Tuschter Etelka rigyciai tanítónő meg „A kis Jézus születése“ gyermek-színjátékát játszotta el karácsonyra tanítványaival. A tiszta jövedelem szegény iskolások felruházására fordította. A népek ez ártatlan vallásos zománcu színjáték annyira megtetszett, hogy három napon át ismételnél kellett. Jól esik neki a rideg materializmus légköréből, mely a paraszt kunyhóját is penetrálta, fel a magasba, üditő égi tájakra ragadtatni!

Ügyvéd — és alkapitány. Dr. Drakulics Pál, zombori ügyvéd feljelentette Nikolics György városi 1-ső alkapitányt azért, mert ez neki mult évi június hó 25-én a zombori vasutállomásnál az állítólag Ujvidékre utazást hivatalosan megtiltotta s mivel a hivatalosan működő alkapitány kíséretében két fegyveres rendőr is volt, a btkv 472. §-ába ütköző hivatalos hatalommal visszaélés miatt kérte megfenyítését. Mind a három bíróság a feljelentést felrététmetni rendelte, mert Nikolics György alkapitány kormányrendeleten alapuló határozott utasítása volt, a szerb lakosságnak a karovai ütközést 500 éves fordulója alkalmából Ravanica kolostorban és „Kruszevacon“ tervezett ünnepélyen való részvételét illetve utrakelését mint *hazaellenes* célzatu cselekményt megakadályozni. A kormányban ezen az ország nyugalmát célzó és államellenes tüntetések meggátolására irányuló rendeletéről dr. Drakulics Pálnak előzetes tudomása volt, mindennek dacára kijelenté, hogy a ravanicai ünnepélyre elutazik és ezt Ujvidékre utazás ürügye alatt meg is kísérelé. Kétségtelen tehát, hogy Nikolics György városi alkapitány felsőbb utasítása értelmében kizárólag hivatalos kötelességét teljesíté akkor, midőn dr. Drakulics Pálnak, ki a rendőrség közbejelését provokálta és ez által a rendőrség előtt méltán gyanúsá vált, az elutazást a feljelentés szerint is lehető ildomosan és tapintatosan megtiltotta.

Gyászhir. Zsuffa szül. Pletikoszits Mária, Zsuffa Vince helybeli gimn. tanár sógornője, élete 32-ik évében f. hó 30-án elhunyt. Béke lebegien porai felett!

Választás. Kisszállás község elöljáróságának tisztújító választása m. évi december hó 22-én Deák Zsigmond főszolgabíró elnöke alatt megtartatván, egyhangulag a következők választottak meg: bírónak a volt bíró: Weismáhr Mihály, h. bírónak Pollák Emil, közgyámnak Viciány Rezső, pénztárnoknak Schmid Alfréd, esküdteknek: Saager Ferenc, Weber Rezső, Karsay István, Werner Henrik.

Villámütetés Zomborból. Mindenféle arról a szédítően szép tervről beszélnek, hogy Budapest és Bécs között villamos omnibuszok fogják ide-oda röpíteni a közönséget. Ha ez a vállalat csakugyan sikerül, nagyon valószínű, hogy egypár év múlva már Zombor is össze lesz kötve a nagy villám-vonattal. Felülünk például Zomborban reggeli 1/2 7 órakor a vonatra, megreggelizünk Budapesten, gabelfrüstköt eszünk Bécsben, Párisig eljártunk egynéhány párti kalabert, ott megébedeltünk. Feketekévéznit, ahelyett, hogy a kaszinóba mennénk, elmegyünk Marsaillesbe, onnan Madridig elbilliárdozunk, Toulonban meguzsonnolunk, Genfíg nyulakat lövöldöztünk a kupé ablakából, beesteledvén megvacsorázunk Nápolyig, itt a Vezuv tövénel cigarettára gyújtunk és néhány buwer lacrima Christivel megerősödve, változatosság kedvéért egy-két darock partit is eljatszunk. Mikor ezután észrevesszük, hogy kapuzárás körül jár az idő, szépen leszállunk ismét Zomborban és hazamegyünk anélkül, hogy feleségünk sejténé, hogy a nap folyamán minő paradicsomi tájakat jártunk be s honnan szállítottuk azokat a feleség békítő bácskai levegőhöz nem szokott — francia és tallian (már azért is sokat ér, mert nem honi) . . . vadakat.

Ritka holló. Nemcsak Szenttamás község adó-

ügyi helyettes jegyzőjének sikerült a felsőbb hatóságnak bejelenteni azt, hogy folyó évi adója az utolsó krajcárig beszedve és illetékes helyre beszállítva van, hanem Kis-Hegyes község elöljáróságának még az is sikerült, hogy folyó évi adóján felül 436 frt 65 krt beszedett és illetékes helyre beszállított.

Elöljárók választása. Bukleszen m. évi dec. 22-én ejtetett meg a választó közönség óriási részvéte mellett. Megválasztottak: bírónak Schreiner Miklós, törvénybírónak Szalcz Fülöp, esküdteknek: Klein András, Jügendheimer Keresztély, Schwalm Frigyes és Rusz Ádám, közpénztárnoknak Wahl János, adószedőnek Krämer Fülöp és közgyámnak Jung Jakab.

Uj orvos Zomborban. Dr. Fleisch Adolf egyetem orvos tudor, a higienia tanára, lapunk munkatársa, városunkban megtelepedett s mint a fogászat specialistája megkezdte működését. Lakik: fűtca és korzó sarkán, a Falcione Gyula féle ház első emeletén. Rendel naponta délelőtt 9—10-ig és délután 3—5-ig. Nevezett orvos a budapesti polyklinika hosszabb időn át működött s dr. Havas tanár, a fogászat terén pedig dr. Arkövy egyetemi tanár tanítványa volt. A fiatal orvos nem ismeretlen a zombori közönség előtt, lapunkban már eddig is kifejtett munkássága biztosítékát nyújtja képzettségének s a különös ajánlatát feleslegessé teszi.

Szerencsétlenség vigyázatlanságból. Egy csantavéri lakos egy régi puskacsövet elvitt a napokban a kovácshoz, hogy csináljon abból neki moszartörőt. A kovács semmi rosszat sem sejtve beletette a puskacsövet a kolóba, mikor azonban a cső áttűszedett, nagy dördüléssel elsült és a kemény fűkötőtűl a szerencsétlen kovács combjába ment. Ebből pedig az az üdvös tanulság, hogy a fegyverrel vigyázva kell bánni.

Meghívó. A hódásági koresolyázó-egylet folyó évi január hó 10-én, a nagyvendéglő összes helyiségében, az építendő koresolya-csarnok javára, zártkörű tánefűzérkét rendez. Belépti-díj 1 frt. Kezdeté 8 órakor.

Uj rendőrök. Az óhajtvra várt községrendőri ügy nagy küzdelem után végre nálunk, Csonoplán is végeztetett, minek folytán m. hó 24-én Popovics Dusan járási főszolgabíró elnöke alatt tartott képviselő-testületi ülésen a következők választottak meg a községi rendőrséghez: biztossá Szőcs József, rendőrzetűvé Fischer Herman, közrendőröké Paul József, Kopping János, Pálty Gergely, Csalacz Gyula, Krizsán János és Jaksity Máté.

Bukleszen daleyestület alakult nagyszűletű Kottler Ottó ev. Ielkész elnökele s Bartsch D. János ev. tanító vezetése alatt. A daleyestület már a karácsonyi ünnepek alatt a templomban énekel s Szilveszterre hangversenyt rendezt Jakab Dániel nevű fogadó nagyeremben. A daleyestület immár harmadszor alakult meg s úgybisszük, hogy most már végleges.

Halálozás. Oberndorf Henrik magyar-bolyi (Baranya megye) tanító, hosszú tanítói működés után jobblétre szenderült. Az elhalálozott honvédkapitány volt a magyar hadseregben 48-ban s a forradalomban tevékeny részt vett. Az elhunytat özvegye, több gyermeke s az egész község siratja. Béke poraira!

Tisztújítás. Csonoplán m. hó 20-án tartotta az ottani olvasókör rendes negyedévi közgyűlését, melyre a tisztújítás is lévén kitűzve, a következők választottak meg egyhangulag: elnöké Mayer Nándor, alelnöké Deák Andor és Kabós Márton, könyvtárnokul Bózsics Miklós, pénztárnokul Doroties János, jegyzőül Herbert János, választmányi tagokul: Hegger József, Pálty Antal, Littvay Péter, Mironiczky Marián, Utasi Ferenc, Konecsk János, Fleischer József és Lovász István.

Vasutas világ. A baja-zombor-ujvidéki vasutonal-tervezet az első eredeti plánumtól eltérőleg módosított. Ugyanis az újabb felmérés szerint a vasutonal nem érintené Rasztinát, hanem a gara-rigycia-gyurityi hármas halomnál felállítandó Rigycia állomástól a krusevlyai esárda érintésével nagy felkőrben, Sztanisics alá kerülne s egyenlő távolságon Sztanisicstól és Krusevlyától lenne Sztanisics állomás. Innen a vonal Gákóvára kanyarodnék, s itt is állomást képezve, s a Sztrilich-féle keresztnél az országutba vezetve, folytatná útját Zombor felé. A második módosítás az, hogy Petrováctól a vasut nem Futtkra, hanem Pirotra s innen Ujvidékre vezetettének. A pénzkérdés sikeres megoldása esetén a vasut építése július végén már fogantatba vétetik.

Kunbaján 1890. évi december 30-án megtartott megyebizottsági tagválasztás alkalmával Weismáhr Mihály kis-zsallási uradalmi igazgató egyhangulag megválasztott. Összesen 98 szavazó adta be szavazatát.

Uj megyebizottsági tag. Dr. Cziráky Gábor ügyvéd, nagy szótöbbséggel megyebizottsági taggá választott meg Topolyán.

Kántorválasztás. Karavukován kántornak megválasztott Schaffer Henrik ottani derék tanító.

Baleset. A Gombos vasuti telepen alkalmazott, Vass m. kir. államvasuti néptanító kis leánykájá, dec. hó 30-án papirdarabokat gyújtogatott, miközben ruháskájába kapott a láng s a szerencsétlen gyermek feloldala összeégett. — Szolgáljon ezen eset a szülők felügyeletének fokozottabb ébrentartására.

Regále. A nemes militicsi regále-jogot Müller Lipót bezdáni lakos vette bérbe a kinestártól. Ujévtől kezdve tehát az új bérlő osztogat koresmajogot és szed regále illetéket.

Farkas-látogatás. Vasárnag nagy örömték telhetett volna Nímród híveinek, ha történetesen a militicsi vasuti állomás közelében cserkészek vala, mert ezen napnak délutánján 4 és 5 óra között egy hatalmas ordas kullogott el lombán az állomás előtt, egyenesen a nádasnak tartva. Az éhséggyötört farkasnak sok nézője akadt a vonatra várakozó utasok közül, kik közül azonban egy sem lévén fegyverrel ellátva, szabadon tovább bandukolhatott a ritkán látható vendég.

Városi ügyek. Városi közgyűlés.

(1890. év dec. hó 30-án.)

I.

Nagy fontosságu, városunk fejlődésére messze kihatásu ügyeket tárgyalt le a törvényhatósági bizottság, másfél óráig tartó közgyűlésében. Évek óta először történt talán, hogy az egész közgyűlés folyamán felszólalás nem történt. És ezen egyhanguság mellett mégis kény-

telen beismerni városi kormányzatunk leghevesebb ellensége is, hogy az ügyek úgy intéztettek el, a mint azt a közérdek joggal megkívánja. Az előkészítő (talán számra nézve kissé sok) fórumok tisztító körén át kikerült javaslatok, annyira figyelembe vettek minden jogos érdeket, hogy a dolgok téves, hogy ne mondjunk rossz-akaratu felfogása lehetett volna csak gáncsol.

II.

A mint mindig, úgy ezuttal is a közgyűlés első tárgyát a polgármesteri jelentés képezte, mely szószerint a következő:

Méltóságos főispán ur!

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Folyó év december haváról szóló jelentésemet van szerencsém a következőkben előterjeszteni:

I. A tanácsi iktatóba beérkezett 1208 darab, mult havi hátralék volt 765, melyekből 445 elintéztetvén, hátralékban maradt 1528.

II. A községi bíróságnál beérkezett 364, hátralékban volt 78 ügydarab, melyekből 320 elintéztetvén, hátralékban van 122.

III. A rendőrkapitánysághoz beérkezett 505 ügydarab, melyből 474 elintéztetvén, hátralékban maradt 31. Tüzeset nem fordult elő. Áttoloncoltatott 6, eltoloncoltatott 6, összesen 12 egén.

A közbiztonság két lopás által zavartatott meg, melyek tettesei kipuhaltattak és a bíróságnak átadtak. IV. A közegészségügyi viszonyok némi javulást tüntetnek fel. A hevenyfertőző betegségek közül a vörheny majdnem megszűnt, a ronesolótöröklob csak szörványosan lépett fel. Az uralkodó kört a rendkívüli hideg folytán a heveny-tüdőbántalmak képezik.

Kapcsolatban ezzel kötelességemnek tartom megemlíteni, miszerint az elemi iskolák e hó első napján a közegészségügyi bizottság véleménye alapján újból megnyitattak, óvintézkedések tettek azonban arra nézve, hogy az egyes netán felmerülő betegedések esetén a betegség terjedése megakadályoztassék.

V. Befolyt e hóban:

állami adó	19,083 frt 12 1/2 kr.
községi adópótlék	7,551 frt 16 kr.
országos közmunka	502 frt 20 kr.
hadmentességi díj	233 frt 51 kr.
birtokváltozási díj	932 frt 51 kr.

A házipénztár pénzkészlete december 29-én 15,418 frt 85 1/2 kr-ra rügött.

VI. Az 1891. január 1. és 10-ike közti időben megejtendő népszámlálás előmunkálatai foganatosítottak, az ügynökök a kellő mennyiségű nyomtatványokkal elláttattak, a szükséges utasítás részükre megadott és így remélhetőleg ezen munkát teljesen kielégítő módon végre lesz a törvényes határidő alatt hajtható.

VII. A városi szegényházban ez idő szerint 19 férfi és 20 nő, összesen tehát 39 személy gondozatik. Tekintettel arra, hogy az eddig heti segélyben részesülő szegények ép most egy éve utasítottak a szegényházba és hogy ekkor a szegényházban lévőkön kívül 100 egén részesült heti segélyben, kétségtelen, hogy mindazok, kik valóban a hatóság segélyére szorultak, azt ezen idő alatt igénybe is vették, tehát azok elmaradása, a kik a heti segélybeni részesítés megvonása után más ellátást keresve, a városi segélyben részesülni nem kívántak, tényleges és valódi megtakarítást okozott.

VIII. A regále-váltásról a város javára kiállított kötvény felvételét és a házipénztárba elhelyeztetését. Intézkedés történt arra nézve is, hogy a december 31-én esedékes kamatok felvétessejen.

IX. A helyben működő szintársulat, mely részben nem töle függő körülmények folytán a nagy községség részéről igen csekély pártolásban részesült, a mai napon fejezte be a 60 bérlésre szóló előadásokat. Hogy nyomtasztó helyzetén némiképp segítsen, a szintügyi bizottság engedélyt adott arra, hogy előadásait január hó 4-éig bérlétszűnetben folytathassa.

Végül bejelentem, miszerint Kanyó János pénztári tiszt, rövid szünetes után, hétfőn este 8 órakor elhunyt.

Azon kérelemmel fordulok a tekintetes törvényhatósági bizottsághoz: miszerint ezen jelentésemet tudomásul venni méltóztatassék.

E tartalmas polgármesteri jelentés után, melyet a közgyűlés helyesléssel tudomásul vett és melyben a város egy régi, hű szolgálja halálának felemeltése keltette fel csak a fájdalom érzetét, egyes miniszteri rendeletek tárgyalattak, melyek közül legfontosabb volt az, a mely a javadalmak kezelésére megbízandó hivatal szervezetről szóló szabályrendelet helybenhagyatott. A pályázat már ki van írva az új állásokra és rövid idő múlva közigazgatásunk ezen ágában is a közvetlen felelősség rendszerre fog a collegialis hatóság helyébe lépni. Meg vagyunk győződve, hogy az új javadalmi hivatal működése szoroson meg fog maradni ezen ösvényen, melyet a kezelő választmány eddigi, úgy a város, mint az adózók érdekeit szem előtt tartó választmány szabott elő és az egyedüli változás e téren az lesz, hogy egy formának (melyről bármint is vélekedjünk, mégis csak törvényes forma, melyet be kell tartanunk) elég lesz téve.

A másik jóváhagyott szabályrendelet az uti adó lerovására vonatkozik, mely e szerint az adót nem fizetőktől is készpénzben lesz beszedendő.

Többszörösen vette igénybe a közgyűlést az új honvédlaktanya. A beteresztett tervek, melyeket a bizottsági tagok úgy az ülés előtt, mint az alatt a zöld asztalon nagy érdekléssel szemlélték, több, bár ezek jelentéktelen módosításokkal mentek át több retortán, hogy most aztán végelfogadást érjenek meg. A televkeltteléről határozott egy másik javaslat, a pénzbeszerzés kérdése a gazdasági és pénzügyi bizottság javaslata szerint intéztetett el és végül az építési kivitellére nézve is kaptak iparosaink (nézetünk szerint ugyan nem sokat érő) biztatást.

Egy másik, kisebb méretű, de határozatlan kulturális jelentőségű építkezést véglegzetek ez ülésen. Ez a középkereskedelmi iskola épülete. Akit sorsa arra készítette, hogy annak jelenlegi, alacsony, setét helyiségeiben nevelje a mi jövődó Lafitte és Kochmeisterjeinket, az már a terv látására is büszkén gondolt arra, hogy egy év múlva mily otthona lesz e legifjabb kulturális tényezőnknek.

Az idegen forgalom iránti érdek sugalta a színházi szálloda átalakítását, a szegényemház kibővítése pedig sikeres befejezése egy akciónak, mely a város polgármesterének kezdeményezéséből a szegény ügyet alaposan reformálta, több segélyt nyújt a nyomornak és kisebb terhet ró a város pénztárára.

Tudomásul vette a közgyűlés, hogy a miniszter rendelete szerint pótdadónk 1891-ben 43% lesz, megválasztotta a közigazgatási bizottság, igazoló választmány, szakbizottságokba 1891-re az eddigi tagokat, a szintügyi bizottságban megüritült két helyre Szondy Mátás és dr. Grüner Samu bizottsági tagokat; elnöklő főispán pedig az igazoló választmány elnökévé 1891-re ismét Barthal Józsefet nevezte ki.

Az új javadalmi bizottság tagjaivá lettek: Gottlieb Márton, Schaffner József, Bikár Simon, Husveth István, Jakobsits Mihály, Fejér Gyula, Buday József, Jankovits Antal, Molnár István és Zsivánovits Samu.

Végül még egy kis restauráció-féle is volt. Egy (sajnos) eset a tisztikarban egy kis chassé croisée által azt hisztük, eléggé kedvező megoldást nyert. Zombor-csevit György adótitst adópénztári ellenőrré, Tillinger Ferenc városgazda adótitsté, Józich Gyula kiadó város-gazdává és Czervenkovits Sándor ellenőr kiadóvá választott meg.

A közgyűlés végén elnöklő főispán boldog újévet kívánt a bizottságnak, mit az éljenzésekkel viszonzott.

Adóügy. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságának körrendelete alapján — az egyes adóknak 1891. évre leendő kivételét illetően, — figyelemzetnek az adókötöles felek, miszerint az 1883. évi 46. t. c. S. §-ban foglalt rendelkezés képest, a föld és házbirto- kót terhelő s kamatokkal együtt az ingatlanokra be- kebelezett adóssági kölcsönöket, illetve ezen kölcsönök- ből az 1891-ki adóvet megelőző 1890. év végeig tényleg le nem rovtott tökémaradék — kamatokat, az általános jövedelmi pótdadónak 1891. évi kivételénél leendő figyelembe vétel végett 1891. évi január hó 31-ig ok- vetlenül valják be — és a vonatkozó vallomásokat min- den egyes rovathban pontosan és a tényleges viszonyok- nak megfelelőleg kitöltve, a város adóügyi osztályánál nyújták be. Az itt szóban lévő vallomásokra szánt nyomtatvány a városi adóügyi osztályánál ingyen kap- ható. Figyelemzetik továbbá az adózó közönség, hogy fent jelzett benyújtási határidő lejártá után s jelesül 1891. évi február 1—15-ig beérkező vallomások, a nagyméltó- ságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1886. évi május hó 3-án kelt 81090. számú rendelete szerint, már csak felebezés útján és csak azon esetben fognak figyelembe vétetni, ha hitel érdemlőleg igazoltatik, hogy a késedelem elháríthatlan akadály miatt történt; február 15-ike után benyújtott vallomások pedig semmi körülmények között sem fognak figyelembe vétetni.

Komédia.

Addig füstöltük az „Elevén ördög”-öt a falra, a mig megjött, és vele Vida Etelkának a társulat e ked- ves pacisirtájának az anyagi elismerés is az eddig nyuj- tott élvezetekért. Számítottunk rá, hogy a kedvelt éne- kesnőnek még a legmostohább időben is méltó jutalom- játéka lesz, és számitásainkat az elért eredmény fényes- sen igazolta. Telt padsorok üdvözölték Vidát belépténél, kinek szép babékoszorú és értékes ajándékokat nyuj- tottak át. Az est folyamán úgy ő, mint kedves partnere Balázsine (Grevinné) és Borbély (Despriéres) gyakori és zajos tapsban részesültek. Kiváló tetszést aratott a „Ragyogj felém te szép csillagom” dal, valamint az ismeret- trüszentő couplet. Asztalos a Tibulle szerepével még nem bírt megbirkózni, látszott hogy most tanulta be.

Kedden az utolsó bérletelőadás a *Huszárszerelm* ismétlése és Murainak egy még jobb vigjátéka, a *Virág- fakadás* volt. A mily élvezetet nyújtott a Virágfakadás összes szereplőinek jó játéka, annyira neheztelnek a bérlok azért, hogy legutolsó előadásul egy ismétlést kap- tak. Ha nem tudnók, mily keservesen ment eddig is a repertoire összeállítása és ha nem kellene azt is tekin- tetbe venni, hogy az ilyen egészen új darabokat egy saisonban többször is meg lehet nézni és nézetni vidéken is, teljesen a bérlok pártjára állnánk, — így azonban azt mondjuk, hogy: még haragudni sem érdemes már erre a rövid időre. Annyi azonban bizonyos, hogy alaposan megváltozott az a lelkesedés, a mellyel a jubiláris előadás utáni banketten ugy köszöntötték föl Egyrt, hogy „még ilyen igazgató itt nem volt!” Vagy talán már akkor is így értették...

A „Virágfakadásban” nyílt színen kapott megér- demelt tapsot az egész személyzet, különösen Borbélyné és Szarvasy kedves gyerekszerelmi jelenetei. Borbélyné napról napra jobban győz meg bennünket arról, hogy a naivák között pártját ritkítja. Breznainé és Deréki az öregeket, Kolumbánné Pécsi Anna a szurtos cselédet és Berezai Adél a kis gyermeket mind ügyesen adták.

A „Huszárszerelm” előadása most összevágóbb volt. Közönség nagyon csekély számmal, pedig különö- sen a „Virágfakadás” megérdemelte volna, hogy sokan nézzék.

Még egy két előadás lesz. Igyekezünk a „válasz- fájdalmaikat” enyhíteni és különösen az „elbűsűzést” meg- könnyíteni! Mert a szintársulatoknál az a különös, hogy minél rosszabbul ment a dolguk, annál nehezebb az — elválásuk a várostól!

Még egy jutalomjáték lesz, *László Gyuláé*, a ki a hőszerelem szerepekben, bonvivant és néha komikus alakokban mindig oly jól állta meg helyét. Feuillet Octave- nak, a kedden elhunyt francia írónak legjobb darabját a „Szegény ifjú története”-t adja. Reméljük, hogy nem lesz belőle a „szegény László története!”... hanem a darab szerint is, a szegény ifjú szerencséjével végződik!

Dr. Pataj Sándor.

Jutalomjáték. *László Gyulának*, a társulat legbüzdőbb és legnépszerűbb színészei egyikének, kinek annyi élvezetes előadást köszönünk, akit minden drámá- ban és minden vigjátékban csaknem estéről estére föl- lépni láttunk, szombati jutalomjátékára. „Egy szegény ifjú története” c. remek színműre föl hívjuk olvasóink figyelmét. Valószínűleg ez is lesz az utolsó vagy utolsó- előtti előadás. László főbb szerepei közül elég a követ- kezőket megemlítenünk: Hún utódok — Csaba; Fedora — Ipanoff Lorisz; Vadorzók — Soran; Csapodár — cimszerep; Napamasszony — Thevenot; Nani — Bugaczi

Sándor; Galeotto — Erneszto; Márványhölgyek — Phidias és Rafael; Válás után — Duval; Giegerlik — Romvári stb. stb.

Szeretem az estélyeket.

Monolog. Szilveszter-est után elmondja: Marci Pán.

Nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én sze- retem az estélyeket, azokat a kedélyes, vidám estélyeket, a melyeken az ember ugy isten igazában kimulathatja magát. Egy dalestély pl. Ó, a dalestély! Avagy egy bál! Ó, a bál! Es a tombolával egybekötött dal- és tánc- estély! Ó, igen, igen, a tombolával összekötött dal- és táncestély!

Nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én sze- retem a dalestélyt, szeretem a táncestélyt és szeretem a tombolával egybekötött dal- és táncestélyt.

Milyen szépen van megcsinálva az a kalendárium, a melyik szerint minden esztendőben esik egyszer Szil- veszter, búshagyó kedd és több ilyen „sátoros-tünep”, a mikor pedig a hagyományos szokás előírja a (vagy nem írja, de parancsolja) táncot, koncertet, vagy egyéb ilyesféle vigalmat! És milyen szépen van megcsinálva az a kaszinóbeli dalárda, melynek meg „forsírt” ilyen nagy napokon rendezni valami címen, valami estélyt!

Ó, én nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én szeretem a kaszinó-egyleti dalárdát is.

Denique ez a dalárda ismét fölhasznáta az alkalmat, hogy egy kis koncerttel, meg tombolával mulattas- son, szórakoztasson bennünket, és a mi fő, hogy meg- táncoltassa a táncra oly szívesen perdülő lábakat és lábaeszkákat (mert, kérem szépen, különbség van ám e kettő között!)

Es mi nagy számban zarándokoltunk el a dalárda ez estéjére; hiszen már csak azért is el kellett mennünk, mert temetése volt ez estén az „1890” nevű öreg urnak, ennek pedig meg kellett adnunk a végső tiszteletet, ha már annyiszor megkacagattott és megrikatott bennünket 365 napos szereplésével, no meg aztán üdvözölni is illett az ekkor uralomra lépő utódját, a ki majd szintén meg fog rikatni bennünket egy párszor (s ezért már előre is félünk tőle), de talán szintén meg fog kacagtatni is egy párszor. Halotti tor és, és — keresztelő!

Es nem tudom, önök... stb., de én méltóan szoktam megülni mind a kettőt. Áhítattal hallgattam azokat a szolozsmákat, a melyeket a halott ravatalánál zengedeztek és az újszülött „1891” örmére örvendtem az örvendzőkkel.

Hát a dalárda nyitotta meg a programot, elő- adva két hangulatteljes férfi kardalt. Hymnuszokat minék zengedeznének a derék karnak, hallott ő már annyit, hogy akár meg is eszmörtülhet tőle, kifogásolni valót meg maga a Múza se találhat benne, aki pedig mint minden nő kritikus egy nassám. De maguk az előadott darabok bizony nem olyanok, a melyekkel valami nagy hatást lehet elérni; tehát a választás nem volt éppen a legszerencsésebb. No de ez azért nem von le a dalárda érdeméből egy cseppet se.

A kis Mokry Olga kisasszony Singelee J. B. egy ábrándját adta elő hegedűn Bieber Gyula ur zongora- kíséréte mellett. A nagy ügyességre valló játékkal zajos tapsot s egy csinos kis csokrot kapott. — Donizetti „Bűcsü”-ját Tessényi Vilma k. a. és Sztójkovits György ur adták elő s előbbinek lágy, kifejezésteljes, — utó- binak meg érces, erős hangja pompás hatást keltett. A taps se hiányzott. — Ezt követte Szabácsy Anna k. a. éneke, Rossini „Cenerentola” c. dalművéből énekelt egy hatalmas coloraturát, a mivel bizony egy veterán prima- donának is nehezére esik megbirkózni. Es azt tapasztaltuk, hogy a kisasszony rohamosan haladt (mert hiszen a kir. orsz. zeneakadémia növendéke) azóta, hogy utol- jára hallottuk őt énekelni. A nehéz coloratura után szinte jól esett az a könnyed kis dallam hallanunk, amit a zajos tapsok után énekeltek a k. a. Ebben már nagy könnyedséggel mozgott s csak itt hallottuk pom- pásan érvényesülni hangját és tehetségét. Olyan tapsok is ritkán hallottak a kaszinó falai, mint a milyent a k. a. kapott. — Dr. Baloghy Ernő ur pompás humorral sza- valta el Georges Lorin egy monológját: „Szeretem a nőket”. — En nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de engem roppantul megkacagtatott ez a kis monolog. — Végül Mihályi Ernő ur gyönyörű baritonját hallottuk; három népdalt énekelte, s ráadásul még egy párt muta- tott be, amikor a zúgó tapsok előhítták őt.

Ezzel a koncertnek vége volt. De pardon, meg valakiről kell megemlékezni itt: Pribil Ernő urról. Konstatálnunk kell, hogy neki, mint a dalárda fíradhatlan elnökének igen sokat köszönhet a publikum az él- vezetes estéért, mert ő a lelke az egyletnek, ő és az ő jobb keze a Bieber Gyula ur, ók ketten csinálják a koncerteket. Mondjunk hát köszönetet nekik is, ha már nem tápsolhattuk ki őket az est alkalmával.

Es a nagy ifjú publikum táncra kerekedett.

Uram isten! — az a népszámlálásba csakugyan fölvennék azt az állapotot, amelyikben kiki dec. 31-én éjfél 12 órakor volt, hát bizony a dalárdának sok számlá- ló lapot kéne kitöltenie, mert ebben a pillanatban a zsufolt terem mind az ő családjához tartozott. Itt ud- varolnak, ott quaterkálnak, emitt a keringő utolsó tour- ját lejtik, amott csak bámulják a táncot és az emelvé- nyen a Hercenbergerék a jobbnál jobb új darabokat huzzák; szóval ezt mind meg kéne örökíteni.

Es a nagy familia csak járta a lassut, frissét, a keringőt, vagy ahogy Göthe mondta gondolom Arany fordításában, hogy „kerengve mereng”-öt, — és sétálta az enyelgésre oly alkalmas francia táncot; járta, soká járta, mig csak az újszülött be nem töltötte s négy év... pardon! négy óras korát.

Szűnőra alatt a tombola mulattatott. Gyógyörű nyereleménytárgyak voltak. En igazán nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én sok mindent szeretem volna megnyerni, pl. a liqueürös készletet, cigarettet, névjegy- tálcát, bort, sőt — kérem szépen — a nagy virágkosza- rat és a hordó sört is. En nem tudom, önök olyanok-e mint én, de én — semmit se nyertem.

Es elmúlt az est, az éjjel. Megültük a halotti tort és a keresztelőt. En nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én csak reggel mentem haza. A bakter ott ügyel- gett még az utca sarkon, már messziről kezdte mondó- káját a különben szokásos „jó reggelt” helyett, hogy hát (persze bunyóul): boldog új esztendő!

Mélyen benyultam a zsebbe, egy piculára még rá akadtam nagy nehezen.

— Nesze öreg, igyál meg egy kerty snapszot, mielőtt aludni mennél ez új év reggelén.

Es ezek után — nem tudom, önök olyanok-e, mint én, de én most önöknek boldog új esztendőt kívánok!

A községi jegyzői karhoz.

A Bács-Bodrogh vármegye község jegyzői egyletének elnöksége a megye összes k. jegyzői- hez a következő felhívást intézte:

Bács-Bodrogh vármegye községi és körjegyzői egyletének a nagymélt. m. kir. Belügyminisz- terium által 1877. évi november havában 45983. szám alatt megerősített alapszabályai értelmében, az egyesület fölhasználása bekövetkezik:

„a) ha a tagok száma annyira csökken, hogy az évi tagsági díjak az egylet kiadásait nem fődözik;

b) általános érdektelenség esetén.”

Az e) pontban körülírt feltétel, — kényszer- eszközök alkalmazása folytán — fõnn nem forog, de ami az „általános érdektelenséget” illeti, az általánosabbá már bajosan válhatnak.

Az évi rendes közgyűlés, amelyen az egész éven át kifejtett működés résüméjének kellene kifejezést nyernie s amelynek rendeltetését egyé- bíránt e helyen újból fejtegetni teljesen fölösleges volna, — 1889. évben nem tartathatott meg az egyleti tagok részvétele folytán; a jelen 1890. évi közgyűlést hasonló sors érte, az egylet tagjai közül 11 találkozáván olyan, ki azon véleményben élt, hogy egy egyleti közgyűléshez első sorban is gyülekezők kellene.

Két éve tehát, hogy az egylet Mahomed koporsójaként lebeg a fennmaradás és felbomlás között.

Igaz, hogy a leányzó még nem halt meg s csak aluszik, de valamely egyletre nézve teljesen mindegy, akár az első, akár a második állapot- ban leledzik, miután működése mindkét esetben semmi.

Egy nem működő egylet pedig non sens s fönnállásának semmi logikus alapja sincs.

Azt, hogy semmit se csináljunk egyénenként, külön is megtehetjük s e célból egyleti jellegre nincs szükségünk.

A következő kérdést intézzük tehát a Bács- Bodrogh megyei jegyzői egylet tisztelt tagjainhoz: „Kívánják-e, hogy az egylet továbbra is fõn- tartassék s hajlandók-e azt e végbõl oly módon támogatni, hogy hivatásának megfelelőhessen?”

Az alapszabályok 4. §-a értelmében, egyleti tagokul a rendszeresített segédjegyzők is belép- hetvén, kérdésünk őket is illeti.

Felhívásunkhoz csatolt nyilatkozatnak 1891. évi március hó végéig leendő aláírása, vagy alá- írás nélküli visszaküldése, válaszul fog szolgálni az elnökségnek s ily módon a tisztelt egyleti tag uraknak alkalom nyujtatik arra nézve, hogy az egylet fenntartását vagy feloszlását illetőleg véleményüket nyilváníthassák.

Topolyán, 1890. évi december hó 15.

Eimann Károly, Radimetzky Ferenc.
egyl. jegyző. egyl. elnök.

Bácsmege közgazdasági viszonyai 1890-ben.

Különös érdekléssel bírónak tartjuk Latinovits Pálnak mult havi közigazgatási bizottsági ülésben felolvasott Bácsmege közgazdasági állapotáról szóló jelentését egész terjedelmében közölni. A jelentés így hangzik:

Tekintetes közigazgatási bizottság!

Vármegyénk közgazdasági eredményeit az 1890-ik évben, röviden körvonalazva, a gabna- termés sikerült volta, a kereskedelmi növények termelése körüli vállalkozás, a lótenyésztés emel- kedése, a selyemtenyésztés általános felkarolása következtében ezen évet közgazdaságilag a jobbák közé számíthatjuk.

Gabonaneműek közül a buza, mind mennyiség, mind minőség tekintetében jól sikerült. A rozs kívánni valót hagyott fenn, különösen vármegyénk felső részének homokos talaju szántóföldeiben. Az őszi és tavaszi árpatermés jó volt. A zabtermés minőség és mennyiségileg kielégítő volt, csupán vármegyénk felső részéből érkeztek panaszok, hogy az idei zabtermés kereszttségára gyengébb volt, de a minőség annál jobb. A *tengeritemés* nem elégitette ki a hozzá kötött reményeket, a mennyiben a nyári tartós szárazság a csőféjlődést akadályozta, a szemfejlődés is e miatt gyenge lévén, a termés is e miatt a gyengébbek közé sorolandó.

Szőlőtermelésünk különösen vármegyénk felső részének homokosabb talaján, a hozzá kötött re- ményeket mindinkább kezdi megvalósítani. Da- cára, hogy az idei termés csak középserű volt mennyiségileg, de annál jobb minőségileg, mégis több borkereskedő és korcsmáros kereste fel Buda- pestről és más vidékekről vármegyénk felső ré- szének szőlősgazdáit, kik elszállítás céljából na- gyobb mennyiségű bort vásároltak össze. Ezen borkivitel a filloxerának országsszerte fellépett ter- jedésével szemben, hovatovább mind nagyobb arányokat fog ölteni. E tekintetben az elért bor-

árak, az itt termelt bor minőségéhez képest elég biztatónak tekinthetők, mert annak hektoliterje 8-12 frtig váltakozott. De alsó és középső Bácska kötöttebb talaja szőlőiben is már kezd jelentkezni a filloxera, és pedig Káty, Piros, Járek, Titel, Feketehegy és O-Futtak községekben pusztított, azonban nevezett községek a zárlat alá helyeztetvén, a legszigorubb intézkedések foganatosították a vész tovaferjedésének megállítására.

A *selyemtenyésztés* vármegyénkben el van terjedve és a szegényebb néposztály jelentékeny jövedelmi forrását képezi. Kívánatos lenne, hogy az utak és utcák mentén a községek több eper-fát ültessenek.

A *lőtenyésztés* körül gazdaközönségünk már eddig is szép eredményeket ért el, de a siker által bátorítva, a tenyésztés emelését az eddiginél nagyobb körre óhajtaná terjeszteni. E célra a bajai állami m. kir. méntelep, melynek kitűnő minősége a siker biztosításához lényegesen hozzájárult, a jelenlegi számot jóval túlhaladó méretekkel lenne szaporítandó, mert a szükséglet, az ott állomáson levő apalovak számát messze túlszárnyalja. Egyébiránt tagadni nem lehet, hogy jó fajú és magas áron fizetett lovaknak most sem vagyunk szűkben, mint azt a kulai és szabadkai vásárok igazolják, hol nemcsak bel-, de külföldi kereskedők is nagy számmal megfordulnak, kik néha községről-községre járva vásárolják kivitelre a bácskai lovakat.

A *szarvasmarha-tenyésztés* a gyenge forgalom és alacsony árakkal áll arányban. A múlt évben csupán a svájci és müzthali nemesebb fajú tehének fizetettek magasabb áron, míg a többi szarvasmarha-fajnál a forgalom gyenge volt.

A *juh-tenyésztés* szintén az előbb említett jelenségek észlelhetők, amennyiben az értékesítési viszonyokat a forgalom lanyhasága és az árak alacsonyága jellemzi, kivételképpen a hizott ürök levén felemlithetők, melyek iránt nagyobb kereslet fejlődött.

A *sertés-tenyésztés*, mely vármegyénkben nagyobb mérvben üzetik, a hizott sertés kereslete következtében utóbbi időben mindinkább összeköttetésbe hozatik a sertésüzemmel, melynek jövedelmező voltát nemcsak kisebb gazdák vallják, de a nagyobb gazdaságok is elismerik.

Az *állategészségügy* terén a legszigorubb intézkedések foganatosították, miáltal a vármegye területén fellépett ragadós köröm- és szájfájás, lépfene, takonykór, himlő, rüh és veszettség hevenyragályos kórok tovaferjedése részben megátoltatott.

Kereskedelmi növényeink között az elfoglalt terület nagyságánál fogva első helyen a *kender* áll, mint éghajlatunk alatt dúsan fizető és nagyobb figyelmet érdemlő kereskedelmi növény. A kender Prigl.-Szt.-Iván, Apatin, Temerin, Német-Palánka és Hódságh környékén termeltetik nagyobb mérvben. A kevés nagytermelő mellett tulsúlyban a kisebb mennyiségben termelők vannak, kik többnyire saját maguk dolgozzák fel kenderüket, melynek értékesítése részint a szegedi kendergyárban, részint a vármegyei piacokon történik.

A kender után a *repe* említendő, mely középső és alsó Bácska talajviszonyainak leginkább megfelelően, itt termeltetik nagyobb területeken. Azonban az idei évben nem jól sikerült, mennyiség és minőségileg is kívánni valót hagyott fenn, valamint ára is gyengébb volt, mint a lefolyt években.

Mindjárt a repce után következik, nem kelterjessége szerint, de fontosságánál fogva a *rizstermelés*, mely eddigelé a pusztá-péklai rizstermelő telepen és gróf Chottek futtati uradalmában termeltetett. Az elért kedvező eredmény, kapcsolatban a Ferenc-csatorna mentén létesített rizshántoló malom célszerű berendezésével, a rizstermelés iránti kedv emelésére nagyon alkalmas, mert szak tekintélyek egybehangzó nyilatkozata szerint a vidékünkön termelt és a kis-sztpári rizshántoló által kidolgozott rizs a legfinomabb olasz rizszel bátran kiállja a versenyt. Talán ezen használatban már felismert jó tulajdonának köszönheti, hogy vármegyénkben diadalmasan versenyez a külföldi rizszel, sőt az ország más részében is kezd háttérbe szorítani.

A *kombó* eddigelé a gróf Chottek-féle futtati uradalomban termeltetett sikerrel, a termény minőségének jósága, hallomás szerint, az uradalmat ezen kereskedelmi növény nagyobb mérvbeni termelésére sarkalja.

A *halászat* a halászlati törvény életbeléptetése óta kezd rendesebben üzetni vármegyénk területén is, amennyiben az ugynevezett rablóhalászat a halak ivási időszakai alatt nem üzetik, továbbá csakis a törvény által megengedett nagyságú halak vitetnek a piacra, nem mint azelőtt volt, hogy a legapróbb halak is eladattak. A halpiacok érellyes ellenőrzése és a halászlati törvény szigorú megtartása által remélhető, hogy a halmennyiség néhány év múlva lényegesen szaporodni fog és

ezáltal megyénk lakossága egyrésztének jövedelmi forrása is nagyobb lesz.

A *vármegyei gazdasági egyesület* buzgó elnöke vezetése alatt tevékenyen működött a lefolyt évben. Ó-Verbászon lódíjazást tartott lóversennyel kapcsolatosan, mindkettő szépen sikerült. A lódíjazáson szép lovak és csikók vezettek elő és díjazták.

Az idén, úgy mint tavaly, az egyesület saját költségén cukorrépa magot szerzett be és osztott ki megyénk különböző vidékén lakó föld-birtokosok és gazdák között, a termelt cukorrépa mennyiség és minőségileg semmi kívánni valót sem hagy fenn. Különbösen az idén már nagyobb mennyiségben lett termelve a cukorrépa vármegyénkben. A termés kielégítő volt. A termelt cukorrépa a hatvani cukorgyár vette át elég jó áron.

Az *adai földművelőiskola* végzett növendékei, ahol eddig alkalmazva lettek, szakszerű ismereteik által elismerést vívtak ki, mi legfényesebb bizonyítéka az intézet közhasznúsága, valamint a tanárok tevékenysége és alapos ismereteinek.

Munkáskézhiány vármegyészerte sehol sem tapasztalható, sőt több községből fölösleget jelentenek.

Ipari tekintetben a gőzmalmok és mezőgazdasági szeszgyárak érdemelnek említést, míg az előbbieket rohamosan szaporodnak, s jövedelmük, habár a helyi szükségletet fedező vízi-, száraz- és szélmalom hátrányára, biztosítva van, sőt virágzó iparuk kivitelre is termel, addig a szeszgyárak üzeme nem mondható valami virágzóknak, minthogy termelvényeik nem igen bírnak túladni, minek következménye az újabb produktumok raktári felhalmozódása. Jobb helyzetben vannak a finomított ellátott szeszgyárak, mert a finomított szeszt állandóan keresletben részesül.

Ipari cikkek közül úgy az országos, mint hetivásárokon aránytalanul nagyobb a kínálat, mint a kereslet, minek természetesen következménye azok áraiban jelentkező rendkívüli hanyatlás.

Midőn ezzel 1890. évi jelentésem befejezném, felkérem a tekintetes közigazgatási bizottságot, hogy azt tudomásul venni szíveskedjék.

Közgazdaság.

Kamarai közös ülés.

A keresk. és iparkamara tisztviselőinek megválasztása. Szeged, december 28.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara ma délelőtt 10 órakor a városbáza bizottsági termében közös ülést tartott, melyen egy a bel-, mint a kültagok szép számban vettek részt. Az ülésen több folyó ügyet intézett el a kamara, megválasztotta a titkárt, másodtitkárt, pénztárost és irnokot és megállapította a kamarai hivatalos órákat, a közös ülések határnapját, stb.

Az ülésen Lillin Károly elnöke alatt jelen voltak: Rainer Ferenc és Weiner Miksa alelnökök; Balogh Ferenc, Bába Sándor, Csányi János, Csikós Ignác, Graszszely László, Harez Lajos, Horváth Lajos, Kass János, Kőszegh Lajos, Kun Bertalan, Leopold Rudolf, Lichtenberg Mór, Ligeti Sámuel, May R. Miksa, Milkó Henrik, Obláth Lipót, Polgár Imre, Popper L. Mór, Posz Alajos, Prosznitz Vilmos, Rainer Károly, Szarvady Lajos, Tóth Béla, Tóth Péter és Vass Károly beltagok; a kültagok közül: Adler Géza (H.-M.-Vásárhely), Beregi Lajos (H.-M.-Vásárhely), Csirszka Konrad (Apatin), Dudás Sándor (H.-M.-Vásárhely), Deutsch Lajos (Zenta), Frey Imre (Zombor), Hunyadi Antal (Baja), id. Husveth István (Zombor), Lendvay Antal (Szabadka), Megyeri József (H.-M.-Vásárhely), Pausits János (Szabadka), Singer Adolf (Szabadka), Schulhof Herman (Szabadka), Temesváry Sándor (Zenta).

Előzőleg a kültagok a jelölés érdekében értekezletet tartottak, melyen kimondták, hogy mindenben eszaktakoznak azon megállapodásokhoz, melyre a viszonyokkal és személyekkel teljesen ismerős beltagok jutottak.

Lillin Károly elnök üdvözlöi a megjelent tagokat. A jegyzőkönyv vezetésére Csányi János id. titkárt, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Posz Alajost és Vass Károlyt kérvén föl, a közös ülést megnyitja.

Beterjeszti első sorban a kereskedelmi miniszter leiratát az ügyrend némely pontjának módosítására vonatkozólag s a közös bizottságnak erre hozott határozatát.

Obláth Lipót a pontonkinti tárgyalás hosszas módja helyett azt indítványozza, hogy a közös ülés a módosítások készültvitelét bizza az elnökségre, valamint azt is, hogy az ügyrendet újból terjessze föl a miniszterhez. Az indítványt elfogadták.

Ugyancsak elnök tudatja, hogy a kereskedelemügyi miniszter a kamara költségvetési előirányzatát jóváhagyta.

Megyeri József kültag indítványozza, hogy a kültagok utazási költségeit a kamara térítse meg s e címen újabb tételt vegyen föl a költségvetésbe.

Obláth Lipót az indítványt méltányosnak tartja, de mivel a költségvetés tárgyalása most napirenden nincs, indítványozza, hogy a kültagok e jogos kérelmét a legközelebbi költségvetés tárgyalása alkalmával vegye figyelembe az elnökség.

Weiner Miksa alelnök áttér a tárgyra s indítványozza, hogy a közös ülés az előző folterjesztett költségvetés és kules elfogadása érdekében újlag keresse meg a minisztert, nehogy mindjárt az első évben deficitel zárja pénztárát a szegedi kamara.

Ezen indítványt helyesléssel elfogadták. Olvastattat azután a kereskedelmi miniszter leirata a vidéki gőzpontoknak nyújtandó reexpedicionális kedvezmények tárgyában.

A leiratot az ülés tudomásul vette. A reexpedicionális dolgokat ellenőrző ötös bizottságba elnök Vass

Károly elnöke alatt Szarvady Lajost, Obláth Lipót, Csányi Jánost és Gál Kálmánt ajánlja.

Obláth Lipót, abból a szempontból indulva ki, hogy az ellenőrző bizottságba a miniszteri leirat értelmében lehetőleg a reexpedició által nem érdekelt kereskedőket kell választani, mint az ipar-osztály tagja, a bizottsági tagságot nem fogadhatja el.

Obláth lemondását hosszas vita után elfogadta az ülés s helyébe szintén az elnök ajánlatára Grasszelly Lászlót választotta meg.

Következett ezután a titkár, másodtitkár, irnok és pénztáros megválasztása.

Csányi János fölolvasta az első titkári állásra pályázók névsorát, s az előtervezet megállapodását, mely a 8 közül egyhatalog Kulinyi Zsigmondot jelöli.

Prosznitz Vilmos a titkos szavazás mellett szól, mert így a bizalom jobban, szabadabban nyilvánulhat.

A szabályok értelmében egy tag óhajára titkos szavazás lévén elrendelendő, elnök a szavazást elrendeli. A szavazatszedő bizottságba Kőszegh Lajost, Tóth Pétert és Kass Jánost kérte föl.

A szavazások eredménye a következő: Beadott összesen 41 szavazat. Ebből Kulinyi Zsigmond kapott 36, Bakay Nándor 5 szavazatot.

E szerint nagy többséggel első titkárnak Kulinyi Zsigmondot választották meg a kamarai tagok.

Lillin Károly elnök indítványára az új titkárt Weiner Miksa és May R. Miksa meghívták az ülésre, kit, midőn megjelent, Lillin elnök üdvözölt, azon meggyőződésének adván kifejezést, hogy megválasztásától a kamara fontos szolgálatokra vár.

Kulinyi Zsigmond rövid beszédben mond köszönetet a kamarának megválasztásáért.

Lillin elnök az újonnan választott titkárt a jegyzőkönyv további vezetésével megbizta és indítványozza, hogy Csányi Jánosnak, ki eddig a titkári teendőket végezte, az ülés buzgó működéséért jegyzőkönyvileg fejezze ki köszönetét.

Prosznitz Vilmos hasonló szellemű fölszólalása után a közös ülés helyeslőleg és éljenzés mellett köszönetet szavazott Csányi Jánosnak eddig kifejtett buzgó tevékenységéért.

Aztán tovább folytak a választások.

A második titkári állásra 17 kérvény érkezett be. Titkos szavazás rendeltetvén el, ennek eredménye a következő:

Beadott 38 szavazat. Ebből Bakay Nándor kapott 30, Dvally Róbert 7 és Ujj Sándor 1 szavazatot.

Igy a nagy többség Bakay Nándort választotta meg második titkárnak.

Az irnoki állásra 27-en pályáztak. A titkos szavazás a következő eredménnyel ért véget:

Beadott 41 szavazat, melyből 18 Vékés Bertalan horgosi segédjegyzőre, 14 Obláth Zsoltra, 5 Palóczy Lajosra, 3 Hankó Jánosra s 1 Csikós Dezsőre esett.

E szerint irnoknak Vékés Bertalant választották meg.

A pénztárnoki állásra, mely tiszteletbeli, egyhatalog Csányi János beltagot választotta meg a közös ülés.

A választások megejtése után folyó ügyeket tárgyalta az ülés.

Hogy a kamarai közös ülések minden hóban mikor tartassanak, arra a közös bizottság azt javasolja, hogy minden hó első keddjén, d. u. 4 órakor.

Adler Géza, Megyeri József és Schulhof Herman hozzászólása után az ülés szavazás útján és nagy többséggel kimondotta, hogy a kamarai közös ülések minden hó első szerdáján délután 5 órakor tartatnak.

A kamarai hivatalos órákat naponta reggel 8 óratól déli 1-ig állapította meg a közös ülés.

Lillin elnök bejelenté a kamarai helyiségek beburorozásának s a légszesz bevezetésének elintézését, a közös bizottság az elnökségre bizza.

Tudomásul vette a kamara azon elnöki jelentést is, hogy az elnökség a kiadások fődözhetése végett addig, míg pénz folyik be, a kereskedelmi és iparbanktól folyó számlára hitelt kért.

Ujévi üdvözléssel záródott az ülés. Megyeri József vásárhelyi kültag, mivel ez évben a kamara már össze nem jön, a kültagok nevében boldog újévet kíván az elnökségnek és alelnökségnek. Obláth Lipót a beltagok nevében fejezte ki a jó kívánságokat.

Törvénytészi csarnok.

Csöd. Birnbaum Vilmos özvegye, zombori kalapkereskedő ellen, saját kérelmére, a zombori kir. törvénytészi december hó 27-én a csödöt megnyitotta. Csödbiztosul Hettesheimer Henrik törvénytészi bíró, tömeggondnokul dr. Bruck Armin és helyettes tömeggondnokul dr. Alföldy Árpád neveztetett ki. A követelések bejelentésére határidőül 1891. évi február hó 12-ike, a felszámolási tárgyalásra hatánapul 1891. év március hó 10-ik napja és a csödvalasztmány megválasztására március hó 13-ik napja tüzetett ki.

Naptár.

Január.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
2 Pént.	Makár a. hv.	Ábel, Szeth	21 Juliána sz.
3 Szom.	Genovéva sz.	Enok, Dániel	22 Neszte
4 Vas.	D Titus, Izab.	D Lóth, Izab.	23 G Kréta 10 vt.
5 Hétfő	Teleszfor p.	Simeon	24 Jenőke
6 Kedd	Vizkereszt	Vizkereszt	25 Nagy Karács.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN NÁNDOR.

Hirdetmény.

A bezdáni nagy-község 16. sz. tjkvben foglalt, 17. hr. sz. a. vagyis 233. házszám alatti tehermentes ház 1565 □ öl udvartér és beltelekkel, a legjövődélmezőbb és legszebb helyen, a piacon, szabadkézből minden órán eladó; venni szándékozók levélbéli ajánlataikkal forduljanak egyenesen a tulajdonoshoz **Kaposvárra** Somogy megyében, **Vutskits István** köz- és váltó-ügyvédhez.

Alkalmazást nyer.

Egy 4—6 gymn. osztályt végzett 18—20 éves fiatal embert irodámban gyakornokként alkalmazok 10 frt havi fizetés, ellátás, szabad lakás, fűtés és világítás élvezete mellett.

Kikötve, hogy józan és megbízható egyén legyen, és a magyar nyelven kívül a német nyelvet is bírja. Az állást rögtön elfoglalhatja.

Vaskút, 1890. év december havában.

PACHER BÉLA,

3—2

jegyző.

2331. szám.
1890.

Pályázati hirdetmény.

Vaskút község előjárósága részéről ezennel közzé tétetik, hogy leköszönés folytán üresedésbe jött község rendőrzetelői állás betöltése céljából jövő **1891. évi január hó 13-ának délelőtti 9 órája** tüzetik ki, mely állás 400 frt o. ért. évi fizetéssel van egybekötve olyképpen, hogy azt havi utólagos részletekben a községi pénztárból felveheti, ha azonban a vezetőnek lovat kellene tartani, az esetben fenti módon fizetése 500 frtra emeltek fel.

Az ezen állással egybekötött szolgálatot a tekintetes megyei hatóság által 1890. évi március hó 27-én 280. ex. 1890. sz. a. kelt s jóváhagyott szabályrendelet szabályozza.

Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy erkölcs magukviselését, életvitüket és a magyar nyelvnek oly mérvbeni tudását — hogy hivatalos jelentését írásban foglalva is tehesse — igazoló okmányokkal felszerelt és sajátkezűleg irt folyamodványukat a választás előtti napig alulírt előjárónál annál is inkább nyújtsák be, mert a későn érkezettek figyelembe vételét nem fognak.

Végül felhívtnak pályázók, hogy a választás napján elnöklő főszolgabíró ur és a képviselőtestület előtt a személyes bemutatás megkivántatik.

Kelt Vaskúton, 1890. évi dec. 22 én.

Pacher Béla,
jegyző.

Herta Márton,
3—2 bíró.

Egy, a gazdaság minden ágában, úgy a számvetésben beavatott, 9 évi gyakorlattal elsőrangú uradalomnál, magyar, német és horvát nyelvet szóban és írásban bíró nőtlen gazdász, az uradalomtól a legjobb ajánlattal, a birtok bérbeadása miatt **1-ső májusban** vagy előbb, szerény feltételek mellett önálló állást keres.

Bővebbet **Ratkó Zsigmond** városi szám-tiszt urnál, **Zomborban.** 3—3

Zomborban, előkelő úri házhoz, egy éltesebb

házvezetőnő,

ki a magyar, német és szerb nyelvekben jártas, s teljesen megbízható, a házvezetés minden ágában jártassággal bír, alkalmazást nyer.

Bővebb értesítést ad e lapok kiadója. 3—3

Pályázati hirdetmény.

Zombor sz. kir. város róm. kath. iskolaszéke részéről egy tanyai vegyes osztályu magyar-bunyevác tanyelvű tanító állásra 1891. évi január 22-ig pályázat hirdettek. Az állás javadalma: 350 frtnyi évi fizetés havi előleges részletekben; egy szoba és konyhából álló lakás 500 □ öl konyhakert. Az ismétlő iskoláért külön díj nem jár. Pályázhatnak okleveles tanítónok is oly világos megjegyzéssel, hogy férjhezmenetelük esetén állásukról minden kárpótlás vagy végkielégítés igénye nélkül lemondani tartoznak, illetve állásuk megtrútnak tekintetik. A köllőleg felszerelt folyamodványok, melyekben a magyar és bunyevác nyelven való egyenlő jártasság is igazolandó, legkésőbb **január hó 21-ig** a zombori róm. kath. iskolaszékre címezve ft. Fejér Gyula apát-plébános és iskolaszéki elnök urhoz Zomborba (Bácsmegeye) küldendők.

Kelt a zombori róm. kath. iskolaszék 1890. évi december hó 24-én tartott üléséből.

Szlávy Ferenc,
iskolaszéki jegyző.

Fejér Gyula,
2—2 apát-plébános, isk. elnök.

itt megrendelhetők:
Hírlapok.
Művek.
Naptárak.
Táblázatok.
Falragaszok.
Körlevelek.
Terveképek.
Terveképek.
Terveképek.
Terveképek.
Terveképek.

Községi nyomtatványokból nagy raktár.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI INTÉZET.

BITTERMANN NÁNDOR ZOMBORBAN.

Papír és írószerek
a bevásárlási áron.
Könyv-kölmunkák elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítatnak.

A „BÁCSKA” KIADÓHIVATALA.

Községeknek egész éven át hitel.

itt megrendelhetők:
Váltók.
Gyászlapok.
Számok.
Levélfejek.
Névjegyek.
Eljegyzési és esketési kártyák.
Sima- és dombornyomatu monogrammok.

9270. szám.
kig. 1890.

Pályázati hirdetmény.

Veprovác községben 300 forint évi fizetéssel javadalmazott községi írnoki állás megüresedvén, ez állás betöltésére pályázatot hirdetek és felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerint felszerelt s nyelvismereteiket is igazoló pályázati kérvényeiket hozzám **1891. évi január hó 5-ik** napjáig benyújtsák.

Kulán, 1890. évi december hó 17-én.

Molnár Károly,
főszolgabíró.

3—3

11,257. sz.
kig. 1890.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye zentai járáshoz tartozó 13,000 lelket számláló Ó-Kanizsa községében üresedésben levő 700 frt fizetés és 120 frt lakbér illetménnyel javadalmazott mérnöki állásra pályázat nyitattik. — Felhívtnak a pályázni szándékozók, hogy az 1883. évi I. t. c. 10. §-a követelményéhez felszerelt kérvényeiket **1891. évi január hó 30-ig** alulírt főszolgabírónál nyújtsák be. A választás napja később fog kitűzteni.

Zentán, 1890. december hó 18.

Matkovits Lajos,
főszolgabíró.

3—2

10577. sz.
tkvi. 1890.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weidinger Sándor és Zsigmond végrehajtóknak Holländer szül. Herezog Julia végrehajtást szenvedő elleni 200 frt 96 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíró-ág) területén lévő, Csonoplán fekvő, a csonoplai 458. számú tjkvben Holländer Julia nevében álló A. I. sor 478. hr. 442 ö. i. sz. ház és 433 □ ölnyi beltelekre az árverést 467 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi március hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor** Csonopla községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. § jeltett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1890. évi november hó 7-én.

A zombori kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

A palánkai kir. kincstári uradalom végrehajtónak ifj. Bering Ferenc metkovics-kerekicsi pusztai telepes végrehajtást szenvedett elleni ügyében az előbbinek kérelme folytán a palánkai kir. járásbíró mint telexkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 79 frt 43 kr tőke, ennek 1888. évi október 1-től járó 6% kamatai, 15 frt 30 kr eddigi és ezuttal 7 frtban megállapított és a még felmerülendő költség erejéig az 1881. LX. t. c. 144., 146. és 203. §-ai értelmében a palánkai kir. járásbíró területén levő, metkovics kerekicsi kincstári pusztához tartozó telepre, mint nem telexkönyvezett ingatlanra és pedig a 25. ö. i. sz. a. fekvő ifj. Bering Ferenc által birtokolt épületre (lakházra), mely áll 1 szoba, 1 konyha, istállóból és mellékfelszerelésből, továbbá a 800 □ ölnyi beltelekre (udvar és kertre) becslés útján összesen 740 frtban megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeli s annak foganatosítása végéig határidőül a metkovics kerekicsi telep községéhez **1891. évi február hó 20-ának délelőtti 10 óráját** tűzi ki.

Felhívtnak tehát mindazok, akik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket, azok pedig, kik a vételárból kielégítési elsőbbséget igényelnek, elsőbbségi bejelentéseiket az első ízben kitűzött fenti határnapig annál bizonyosabban bejelenítsék, minthogy különben igényeik figyelembe vételét nem fognak.

1. Az épület nádtetőzete és fája, a végrehajtási jegyzőkönyv szerinti egyéb tartozékaival a fenti becsárban foglaltatnak, a hat holdból álló külső telepföld a 6. és 9. pont szerint szerzetik meg vevő által.

2. Az ingatlanok a fenti határnapon becsárban alul is el fognak adni.

3. A m. kir. kincstár kivételével, mely bánatpénz letétele nélkül is versenyezhet, árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. c. 42. §-ában jeltett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap, a 2-ikat 60 nap, a 3-ikat 90 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a palánkai kir. adó mint bírói letéti pénztárnál befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatni.

5. Ha a tulajdonos kincstár maradt legtöbbet ígérvevőnek, ez nem lesz köteles az egész vételárat, hanem csak az előnyös tételek összegét végrehajtást szenvedett telepes terhére és költségére befizetni, a vételár többi részét pedig a telepváltság és egyéb követelések törlesztésére fogván elszámolni, csak az ezek után fenmaradó vételári fölösleget tartozandó további eljárás végett a bíróság kezébe letenni, melynek felosztása felett ezen kir. telexkönyvi hatóság fog intézkedni.

6. Minthogy a teleptulajdonos kincstár a körülírt ingatlanokat, az ezel járó külső 6 hold telepfölddel, csak ismét telepesnek fogja eladni, illetve átadni, vevő tartozik az árveréstől számított 60 nap alatt a tulajdonos kincstártól kieszközölni és a telexkönyvi hatóságnál igazolni, hogy a telepesek kötelekbe a kincstár által felvett, ezen felvétel igazolásának elmulasztása egyuttal az árverés megsemmisítését vonandja maga után, miután az eladás alatt levő fenti ingatlanok csak oly egyén által szerzethetők meg, ki a telepesekre megszabott feltételeknek eleget tesz. Ezek szerint köteles vevő a telepváltsági szerződést azonnal az árverés után 8 nap alatt aláírni, magát kötelezni, hogy a telepen tartandó rendes lakását, mely esetben vevő a belsőséghez tartozó 6 hold külső telepföldet is kap, tartozván azt a telepváltsági szerződés alapján megváltani és a teleppel járó összes terheket és követeléseket a kincstárral szemben viselni.

7. Joga van minden egyes oly jelenlegi kincstári telepesnek árverezni, ki a telepváltsági szerződést már aláírta s eddigi kötelezettségeinek is eleget tett, azaz váltsággal nem tartozik. E szerint a jelenlegi telepes több telepet is szerzethet.

8. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjától, illetve a 6 ik pontban foglalt igazolás megszerzésétől és bemutatásától számított következő napról tűzkár ellen biztosítani. A kincstár, mint vevő, a tűzbiztosítást saját szabályai szerint eszközöli.

9. Ha a vevő az árverési feltételeknek eleget tett és a 6. pontban foglalt jogot igazolta, a megvett ingatlan birtokába saját költségén bevezetendő és neki a telep a kincstár jogi képviselőjének közbenjöttével a járásbíró által átadati fog.

10. A tulajdonjog bekebelezése csak a telepváltsági szerződés feltételeinek teljesítése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

11. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekel kincstár kérelmére az 1881. évi 60. t. c. 185. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá fog bocsátatni, melyből késedelmes vevő kizáratik.

Az árverési feltételek ezen kir. járásbíró mint telexkönyvi hatóság irodájában, ugyszintén Gajdobra község és a metkovics kerekicsi kincstári pusztai telepesek elöljáróságánál tekinthetők meg.

Ezen árverési hirdetmény a metkovics kerekicsi telep elöljáróságának és Gajdobra község elöljáróságának kifüggesztés s az árverési feltételek ugyanazoknak a község által való megtekinthetőséget végett megküldetnek, és ugyancsak az árverési hirdetmény kivonata, mivel az elárverezendő ingatlanok becsárítéke a 300 frtot meghaladja, a „Bácska” című lapban egyszer leendő közzététel végett a zombori kir. kincstári ügyészségnek kézbesítetik.

Kelt Palánkán, a kir. járásbíró mint telexkönyvi hatóságnál 1890. évi november hó 28-án.

Hetesy Kálmán,
kir. aljárásbíró.